

אך הא קשה נ"ל על מה שהביא הרא"ש בשמעתין ששאל
לר"ה כהניכת טעם לפנס אי בעינן מעט לעת או שגאמר
סתחלת הלינה פוגם והשיב ר"ה שכל רבותיו פירשו דלינת
לינה פוגמת אלא שיש להסתפק אי תחילת הלינה או סופו
או כולו גורם ע"כ. ולבאורה קשה דאם"ד דתחלת לינה פוגם
הא קאמר הא"ש לעיל על גרייתא דבר קפרא דאנערך לחכות
וטהר ואנערך לסיכת כמי גדה. ואי כחב רחמנא כמי גדה
ה"ל הערב שמש כגדה כחב רחמנא וטהר לאתנר. דע"כ הא
דס"ד דכעי הערב שמש היינו דאסור להסתמך בנקודת הער'
שמש מדאורייתא דאל"ה חלי נקבות איכא סהערה שמש הא
שמש מציילא ערבא אל"כ נ"ל דס"ד דאסור להסתמך קודם
הערב שמש. וקשה דהאיך ה"י דאסר לעשות כן דא"כ תפס'
דלמה צוה הכתוב להגעיל כלי מדין הא כיון שזריכי' להשתין
נב"ל עד הערב שמש. ואז כבר הגיע תחלת לינה ושום מיד
וסותר בלא הגעלה לדין דקי"ל נט"ל סיפר. וא"כ קשה
לדין למה נ"י קרא דוטהר ונראה לפענ"ד דל' דחזה ראי'
לסכרת הרשב"ם הביאו השוקקים נ"ד פ"י קב"א פשיף נ"י
לדחיר להגעיל ואח"כ להטביל אבל אם הטביל קודם ההגעלה
לא מהני דהוי כעובל ושרץ בידו ולפ"ז שפיר אי לא כתיב
וטהר ה"ל דכעי הערב שמש. והא דמה התורה להגעיל הוא
כדי שיוכל לעבול אל"כ בו ביום ובערב שמש יוכלו קיד
להסתמך בהם. שאל נ"י יהי' ההגעלה בלוחו יום אל"כ לא

ובתוכם רת ב"ג ע"א רש"י גד"ה עומא' התהו' דויבה וכו' **בגון**
ראה בין השמשו' וכו' והתו' העתיקו דברי
רש"י ח"ל כגון ראה בין השמשות של י"ג וכו' **הקשו המפרשי'**
לח"כ לפי' מחמת ראי' אחת הא נרדף הכהו' להמחץ עד הפרט
שמש והוי עומא' ידועה • ונראה לענ"ד ליישב • והוא
דהכה התוס' גד"ה לא למעושי וכו' הקשו דמ"מ קשיא בריית'
דר' חייא וכו' ומירן הר' מייס דמייירי נחמ נשיבטי והוי כמס'
ספר דשומעין וזורקין כיון דחזי למיכל לאורת' ולכאור' ק' הא כיון
דהואה'ג' ח' מעכב • ח"כ כבר נודע לו העומא' קודם שמיטה •
ונכונה' לא הותר' עומא' התהום כמ"ס התו' גד"ה עומא' **התהו'**
בבב"ב ר' ברוך דבעינן שספק לא יאה כודע עד אחר שמיטה
ונרא' דיל' נפשינו' דר' חייא מייירי בנעמא אחד בחת עומא'ם
התהום והכהו' נגע בו דלינו עומא' רק עומא' ערב כמ"ס הרמב"ם
בהכל' עומא' מתמ' חמישי' והוי כעמא מת' שלו כיון דחזי למיכל
לאורחא ולאחר שמיטה כודע לנו בחבירו שנגע בו עומא' התהום
ולפ"ז מייחס קושי' המפרשי' ה"ל על רש"י וז"ל במה שפירש תהום
דויבה ברא' בין השמשו' פל' י"ג דהא בכהו' מייירי וכו' **עמא' לעבוד**
עבודה עד הפרט שמש בשביל ראי' ראשונה דויבה ולפמ"ס ח"מ
דכיון דהא דמא' ר"מ לא אמרו עומא' התהו' אלא למא' בלבד היינו
שנגע הכהו' בחבירו שניעמא כעמא' התהום דמא' נגד זה שפיר
עמעט ר' חייא התו' דויבה נא' אראה בבין השמשו' של י"ג והכהו'
נגע בו דמחמת ראי' ראשונה של י"ג לימורק בבעל קרי • כמ"ס
הרשב"ם בהלכות עומא'ר כפרה ואינו שטמא אדם כלל •

בזה מיושב כמי ללא קשה על רש"י ז"ל שכתב דהאס
 דיינא ברהא בין השמשות דספק חז"י מן היום וחז"י
 מן הלילה • והוי לה כשתי ראיות • הא ליחא נחיר דק"ס"ג
 ז"ל דעמא מת סידר לעבול ביום שביעי שלו • והנאל או סומא
 במה"ס קומר שמק' ט"ז עמא ופירש"י סס דהעמד ט"ז על חוקא
 כ"כ סמ"ג ס' נקמ' ו' מהלכות נזירות • וכ"כ להדיא הראב"ד
 סל"ט בהלכות קרבן פסח פקח פקח ר"ו • ולא"כ דכלל נמי כיון
 דעב"ט

[illegible][illegible]

היה עיה ע"ב במרוא וכו'ן שבתתם כהן עד שלא יעטיל
האל יעטיל ושלא ילכין מני מרוא אסור ומכיל
חידך מותר לא קטיל הא כמ"ד בותן טעם לפנס וכו' •
לכחורא חיו מוקד לחכמי הא דקטילי בשבתא עד שלא יעטיל
הסיד חלי זה כפונותא הס"ד אי כמ"ל מותר או אסור •
מן הפזה הרמ"א בשעתא • ע"כ • ונראה ליישב • והוא
לכחורא קשה ליריד דק"ל דמותן טעם לפנס מותר • דלא
לחורא מורה ככלי מדין אלא קדימה בה יוסא • ח"ב ס"א קח'
לעיל כנראה דבר קטור מוקד שאלח כחירה שנועא חיי
סיד הוא ג"ח תלמוד לומר אך מלק • וקשה למה לי
אך • דקטיל פ"ד דליריד הוא' ג' ח"י דל"כ תקן' (מה לוס המור'